

ฝึกพูด 7 ภาษา

ปลดล็อกศักยภาพการสื่อสารไร้พรมแดน

คู่มือที่จะพาคุณก้าวสู่โลกของ 7 ภาษา

ผ่าน 30 บทเรียนที่เน้นประโยคสำคัญ

และใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

โดย สลิล

ความในใจจากผู้เขียน

สวัสดีครับผู้อ่านที่รักทุกท่าน ผมสลิศครับ

ทุกครั้งที่ได้จับปากกาหรือจordanนิ้วลงบนแป้นพิมพ์ ผมรู้สึกเสมอว่ากำลังสานต่อบทสนทนาที่แสนพิเศษกับทุกท่าน การเขียนสำหรับผมคือวิธีการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และเรื่องราวจากใจจริง เป็นช่องทางในการเชื่อมโยงและแบ่งปันสิ่งที่ผมค้นพบและรู้สึก

ผมมีความปรารถนาอยู่สองประการใหญ่ๆ ในการเขียน หนึ่งคือการนำพาทุกท่านไปสำรวจโลกอันกว้างใหญ่และน่าค้นหา จุดประกายความสงสัยใคร่รู้เกี่ยวกับสิ่งต่างๆ รอบตัว ไม่ว่าจะเป็นความลึกซึ้งซับซ้อนของธรรมชาติ หรือความน่าทึ่งขององค์ความรู้ต่างๆ ผมเชื่อว่าการเรียนรู้และการเปิดโลกทัศน์เป็นความสุขอย่างหนึ่ง อีกประการคือการได้สัมผัสกับความรู้สึกอันหลากหลายของความเป็นมนุษย์ ผมอยากสร้างสรรค์เรื่องราวที่สามารถเป็นเพื่อนปลอบประโลมในยามอ่อนล้า เป็นกระจกสะท้อนความรู้สึกภายใน หรือมอบความอบอุ่นและความหวังเล็กๆ น้อยๆ ให้กับหัวใจ

แต่ละเรื่องราวที่ผมเขียนขึ้นจึงเป็นเหมือนการเดินทางส่วนตัวที่ผมอยากชวนทุกคนร่วมทางไปด้วย มันคือการกลั่นกรองประสบการณ์ ความคิด และจินตนาการออกมาเป็นตัวอักษรด้วยความตั้งใจจริง ผมรู้สึกว่าการเขียนจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อมันได้เข้าไปอยู่ในใจของผู้อ่าน ได้กระตุ้นความคิด หรือสัมผัสความรู้สึกไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ผมขอขอบคุณจากใจจริงสำหรับการติดตามและทุกการเปิดรับ ทุกครั้งที่ทราบว่าเรื่องราวของผมได้เป็นส่วนหนึ่งในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของชีวิตใครสักคน นั่นคือกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับคนเขียนอย่างผม และเป็นพลังให้ผมยังคงอยากสร้างสรรค์ผลงานต่อไป

หวังว่าเราจะได้พบกันผ่านตัวอักษรในเรื่องราวต่อไปนะครับ

ด้วยความรักและขอบคุณ

สลิศ

สารบัญ

บทนำ ฝึกพูด 7 ภาษา	3
บทที่ 1 ก้าวแรกสู่โลกหลายภาษา.....	5
บทที่ 2 มนตร์เสน่ห์แห่งการขอบคุณ	10
บทที่ 3 ศิลปะแห่งการกล่าวคำอำลา	15
บทที่ 4 การแนะนำตัวฉบับเจ็ดวัฒนธรรม	20
บทที่ 5 คุณสบายดีไหม	26
บทที่ 6 พลังแห่งคำว่า ใช่ และ ไม่ใช่	30
บทที่ 7 ถ้อยคำแห่งการขอโทษ	37
บทที่ 8 มหัศจรรย์ตัวเลข 1 ถึง 10	42
บทที่ 9 บทสนทนาในร้านอาหาร	47
บทที่ 10 ประโยคเด็ดสำหรับนักช้อปปิ้ง.....	54
บทที่ 11 การเดินทางและถามทาง	61
บทที่ 12 บอกเวลาและนัดหมาย	66
บทที่ 13 โลกแห่งสีสันทัน	72
บทที่ 14 ครอบครัวและคนใกล้ชิด	79
บทที่ 15 อาหารและเครื่องดื่มน่ารู้.....	87
บทที่ 16 บทสนทนาในสนามบิน.....	93
บทที่ 17 การใช้บริการขนส่งสาธารณะ.....	98
บทที่ 18 การเข้าพักในโรงแรม.....	105
บทที่ 19 การสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน.....	112
บทที่ 20 พูดคุยเรื่องดินฟ้าอากาศ.....	117
บทที่ 21 งานอดิเรกและกิจกรรมยามว่าง.....	125
บทที่ 22 คำคุณศัพท์พื้นฐานเพื่อการบรรยาย	130
บทที่ 23 ฉันไม่เข้าใจ	139

บทที่ 24 การแสดงความคิดเห็นเบื้องต้น	144
บทที่ 25 ถาม-ตอบเกี่ยวกับอาชีพ	151
บทที่ 26 การเชิญชวนและนัดพบ	158
บทที่ 27 แสดงความรู้สึกและอารมณ์	165
บทที่ 28 สำนวนน่ารู้ในชีวิตประจำวัน	171
บทที่ 29 เคล็ดลับการฝึกฝนและพัฒนาต่อเนื่อง	175
บทที่ 30 บทสรุปและก้าวต่อไปในโลกกว้าง	179

บทนำ ฝึกพูด 7 ภาษา

เคยไหมที่ยืนมองแผนที่โลกแล้วรู้สึกทึ่งไปกับความกว้างใหญ่ไพศาลของมัน ทวีปที่แตกต่างกัน ประเทศที่มีสีสันหลากหลาย และชื่อเมืองที่ฟังดูแปลกใหม่น่าค้นหา ในทุกตารางนิ้วของแผนที่นั้น เต็มไปด้วยเรื่องราว วัฒนธรรม และผู้คนนับพันล้านชีวิตที่ใช้ชีวิตแตกต่างกันไป แต่ท่ามกลางความหลากหลายอันน่าอัศจรรย์นี้ ก็มีกำแพงที่มองไม่เห็นบางอย่างคอยกั้นเราอยู่ กำแพงที่สร้างขึ้นจากตัวอักษรและเสียงที่แตกต่างกัน นั่นคือกำแพงแห่งภาษา

เราอาจเดินทางข้ามมหาสมุทรได้ในเวลาไม่กี่ชั่วโมง แต่เราอาจต้องใช้เวลาทั้งชีวิตเพื่อที่จะเข้าใจหัวใจของใครสักคนอย่างแท้จริง หากเราไม่สามารถสื่อสารภาษาเดียวกันได้ การสื่อสารเป็นมากกว่าการแลกเปลี่ยนข้อมูล มันคือสะพานที่เชื่อมโยงจิตวิญญาณ คือเครื่องมือที่ทำให้เราเข้าใจมุมมองของผู้อื่น และคือประตูที่เปิดไปสู่โลกใบใหม่ที่เราไม่เคยรู้จักมาก่อน

ลองจินตนาการถึงการเดินทางครั้งต่อไปของคุณ แทนที่จะเป็นเพียงนักท่องเที่ยวที่เดินตามไกด์ บั๊กและถ่ายรูปกับสถานที่สำคัญ คุณอาจกลายเป็นนักเดินทางที่สามารถนั่งลงในร้านกาแฟเล็กๆ แห่งหนึ่งในฮานอย แล้วเอ่ยปากสั่งกาแฟด้วยภาษาท้องถิ่นได้อย่างคล่องแคล่ว หรือเมื่อคุณเดินทางในตรอกซอยคอกซอยอันพลุกพล่านของกรุงโซล คุณสามารถเอ่ยถามทางจากคุณป้าใจดีและเข้าใจคำตอบของเธอได้ รอยยิ้มที่ปรากฏขึ้นบนใบหน้าของคนท้องถิ่นเมื่อได้ยินชาวต่างชาติพยายามพูดภาษาของพวกเขา คือรางวัลล้ำค่าที่เงินไม่สามารถซื้อได้ มันคือการยอมรับ คือการเปิดใจ และคือจุดเริ่มต้นของมิตรภาพที่แท้จริง

การเรียนรู้ภาษาใหม่เปรียบเสมือนการได้รับกุญแจดอกหนึ่งดอก กุญแจที่สามารถไขเข้าไปสู่โลกใบใหม่ได้หนึ่งใบ แต่หนังสือเล่มนี้ไม่ได้มอบกุญแจให้คุณเพียงดอกเดียว เรากำลังจะมอบพวงกุญแจที่สามารถเปิดประตูสู่โลกที่แตกต่างกันถึงเจ็ดใบให้คุณ คุณจะสัมผัสความอบอุ่นของวัฒนธรรมไทย ความเป็นสากลของภาษาอังกฤษ ความลึกซึ้งของอารยธรรมจีน ความมีชีวิตชีวาของเกาหลี ความละเอียดอ่อนของญี่ปุ่น ความงดงามของเวียดนาม และความเป็นมิตรของผู้คนในอินโดนีเซีย

หลายคนอาจรู้สึกว่าการเรียนรู้เพียงภาษาเดียวก็เป็นเรื่องที่ทำท่ายากพอแล้ว การจะฝึกฝนถึงเจ็ดภาษาอาจฟังดูเหมือนเป็นภารกิจที่แทบจะเป็นไปไม่ได้ แต่หัวใจสำคัญของการเดินทางครั้งนี้ไม่ได้อยู่ที่การไปถึงจุดหมายปลายทางแห่งความสมบูรณ์แบบในชั่วข้ามคืน หากแต่อยู่ที่การมีความสุขกับทุกอย่างก้าวที่ได้เรียนรู้ หนังสือเล่มนี้ถูกออกแบบมาเพื่อเป็นเพื่อนร่วมทางที่แสนดีของคุณ เป็นเหมือนคู่มือฉบับพกพาที่จะทำให้การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องสนุก เข้าใจง่าย และนำไปใช้ได้จริง เราจะไม่เริ่มต้นด้วยกฎไวยากรณ์ที่ซับซ้อนหรือตารางผันคำกริยาที่น่าปวดหัว แต่เราจะเริ่มต้นจากสิ่งที่เรียบง่ายและทรงพลังที่สุด นั่นคือคำพูดและประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ลองนึกดูว่าการพูดคำทักทายง่ายๆ ในภาษาของคุณสนทนาจะสร้างความประทับใจแรกพบได้มากเพียงใด การกล่าวขอบคุณจากใจจริงจะทำให้ความช่วยเหลือเล็กๆ น้อยๆ กลายเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ได้อย่างไร หรือการเอ่ยคำขอโทษอย่างนอบน้อมจะช่วยคลายความขุ่นข้องหมองใจได้อย่างไร สิ่งเหล่านี้คือพื้นฐานสำคัญของการสื่อสารที่ข้ามผ่านพรมแดนทางวัฒนธรรม และเป็นสิ่งที่เราทุกคนสามารถเริ่มต้นเรียนรู้ได้ทันที

การเปิดรับภาษาใหม่ก็เหมือนการเปิดรับมุมมองใหม่ๆ เข้ามาในชีวิต เราจะเริ่มเข้าใจว่าทำไมบางวัฒนธรรมถึงให้ความสำคัญกับเรื่องหนึ่งมากกว่าอีกเรื่องหนึ่ง เราจะได้เห็นโลกผ่านเลนส์ที่แตกต่างออกไป ภาษาไม่ได้เป็นเพียงชุดของคำศัพท์ แต่เป็นเหมือนดีเอ็นเอของวัฒนธรรมที่เก็บซ่อนประวัติศาสตร์ ความเชื่อ และความคิดของผู้คนเอาไว้ การเรียนรู้ภาษาจึงเป็นการเดินทางเข้าไปสำรวจจิตวิญญาณของชาตินั้นๆ ไปพร้อมกัน

นอกเหนือจากการเดินทางและการเปิดมุมมองทางวัฒนธรรมแล้ว ความสามารถในการสื่อสารได้หลายภาษายังเป็นทักษะที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่งในโลกยุคปัจจุบันที่ทุกอย่างเชื่อมต่อถึงกัน มันสามารถเปิดประตูสู่โอกาสทางการทำงานใหม่ๆ สร้างเครือข่ายทางธุรกิจที่กว้างขวางขึ้น และทำให้คุณกลายเป็นพลเมืองโลกที่มีความสามารถในการปรับตัวและเข้าใจความแตกต่างหลากหลายได้อย่างแท้จริง

ขอให้คุณมองหนังสือเล่มนี้เป็นเหมือนสนามเด็กเล่นแห่งภาษา เป็นพื้นที่ปลอดภัยที่คุณสามารถลองผิดลองถูกได้โดยไม่ต้องกลัวว่าจะพูดผิดพลาด เพราะทุกความผิดพลาดคือบันไดอีกขั้นหนึ่งที่นำคุณไปสู่ความเข้าใจที่มากขึ้น เป้าหมายของเราไม่ใช่การพูดให้เหมือนเจ้าของภาษาได้อย่างไร้ที่ติ แต่คือการสร้างความมั่นใจที่จะสื่อสาร กล้าที่จะเริ่มต้นบทสนทนา และสนุกไปกับกระบวนการค้นพบตัวเองในโลกใบใหม่

กุญแจสู่โลกทั้งเจ็ดใบอยู่ในมือของคุณแล้ว สิ่งที่คุณต้องทำมีเพียงแค่รวบรวมความกล้าและค่อยๆ ไขประตูบานแรกออกไปเบื้องหลังประตูนั้นคือการผจญภัยอันน่าตื่นเต้น มิตรภาพใหม่ๆ และประสบการณ์ที่จะเปลี่ยนชีวิตของคุณไปตลอดกาล การเดินทางของคุณบนเส้นทางสายภาษาศาสตร์ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว ณ วินาทีนี้ และมันจะเป็นการเดินทางที่คุ้มค่าอย่างแน่นอน

บทที่ 1 ก้าวแรกสู่โลกหลายภาษา

ประตูบานแรกสู่การเดินทางอันน่ามหัศจรรย์ได้เปิดออกแล้ว ณ ตรงหน้าของคุณคือจุดเริ่มต้น คือก้าวแรกที่จะนำพาคุณข้ามผ่านพรมแดนทางภาษาและวัฒนธรรม บทนี้เปรียบเสมือนกุญแจดอกแรกที่คุณจะใช้ไขเข้าไปในหัวใจของผู้คนจากเจ็ดดินแดนที่แตกต่าง เราจะเริ่มต้นด้วยสิ่งที่เรียบง่ายที่สุด ทรงพลังที่สุด และเป็นสากลที่สุด นั่นคือคำทักทาย

การทักทายไม่ใช่เป็นเพียงการเอื้อนเอ่ยถ้อยคำตามธรรมเนียมปฏิบัติ แต่มันคือการส่งสัญญาณแห่งมิตรภาพ คือการยอมรับในการมีอยู่ของอีกฝ่าย และคือการเปิดบทสนทนาที่จะนำไปสู่ความเข้าใจอันลึกซึ้งยิ่งขึ้น การที่คุณสามารถทักทายใครสักคนด้วยภาษาของเขาได้นั้น แม้จะเป็นเพียงคำสั้นๆ คำเดียว มันสามารถสร้างความประทับใจได้อย่างมหาศาล มันแสดงให้เห็นถึงความใส่ใจ ความเคารพ และความพยายามที่จะเชื่อมโยงกันอย่างแท้จริง

ในบทนี้ เราจะเรียนรู้คำทักทายพื้นฐานในเจ็ดภาษา ซึ่งเป็นคำที่คุณสามารถหยิบไปใช้ได้ทันทีในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการพบปะเพื่อนใหม่ การเริ่มต้นประชุมทางธุรกิจ หรือแม้แต่การเดินทางเข้าไปในร้านค้าเล็กๆ แห่งหนึ่งในต่างแดน ขอให้คุณเปิดใจให้กว้าง ผ่อนคลาย และเตรียมเปล่งเสียงออกมาดังๆ เพราะการเรียนรู้ภาษาที่ดีที่สุดคือการลงมือปฏิบัติจริง

เรามาเริ่มต้นการเดินทางบนโลกหลายใบด้วยกัน ณ บัดนี้

ภาษาไทย

คำทักทายของบ้านเราเองนั้นงดงามและแฝงไปด้วยความสุภาพอ่อนน้อม เราใช้คำว่า สวัสดี

คำอ่านออกเสียงนั้นตรงไปตรงมา ส-ว-ส-ติ แต่สิ่งที่ทำให้คำนี้พิเศษยิ่งขึ้นคือคำลงท้ายที่บ่งบอกเพศของผู้พูดและแสดงความสุภาพ หากคุณเป็นผู้ชาย ให้ลงท้ายด้วยคำว่า ครับ กลายเป็นการทักทายที่สมบูรณ์ว่า สวัสดีครับ เสียง ครับ เป็นเสียงสั้น กระชับ และหนักแน่น แสดงถึงความนอบน้อมอย่างเข้มแข็ง

หากคุณเป็นผู้หญิง ให้ลงท้ายด้วยคำว่า ค่ะ กลายเป็น สวัสดีค่ะ เสียง ค่ะ เป็นเสียงที่นุ่มนวลและทอดยาวกว่าเล็กน้อย แสดงถึงความสุภาพอ่อนหวาน การใช้คำลงท้ายเหล่านี้เป็นหัวใจสำคัญของวัฒนธรรมไทย มันทำให้ภาษาของเรามีมิติและแสดงถึงการให้เกียรติคู่สนทนาเสมอ

นอกจากการกล่าวคำทักทายแล้ว คนไทยยังมีการแสดงออกทางกายที่เรียกว่า การไหว้ ซึ่งเป็นการพนมมือขึ้นมาไว้ระหว่างอกหรือจรดปลายจมูกพร้อมกับก้มศีรษะลงเล็กน้อย การไหว้พร้อมกับกล่าวคำว่าสวัสดี เป็นการแสดงความเคารพอย่างสูงสุดและเป็นการทักทายที่สวยงามที่สุดในวัฒนธรรมไทย

ภาษาอังกฤษ

นี่คือคำทักทายที่อาจกล่าวได้ว่าเป็นที่รู้จักมากที่สุดในโลก คำว่า Hello

การออกเสียงคำนี้ไม่ซับซ้อน เฮล-โล พยางค์แรกเน้นเสียงเบา ส่วนพยางค์หลังเน้นเสียงหนักขึ้นเล็กน้อย Hello เป็นคำทักทายที่เป็นกลางและสุภาพ สามารถใช้ได้ในทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการพบปะอย่างเป็นทางการหรือการเจอเพื่อนฝูงบนท้องถนน ความเรียบง่ายของมันคือพลังที่ทำให้ Hello กลายเป็นสะพานเชื่อมผู้คนจากทุกมุมโลกเข้าด้วยกัน

ในสถานการณ์ที่ไม่เป็นทางการมากนัก คุณอาจได้ยินคำอื่นๆ เช่น Hi หรือ Hey ซึ่งมีความหมายเดียวกันแต่ให้ความรู้สึกเป็นกันเองมากกว่า Hi มักใช้กับคนที่คุณรู้จักดีอยู่แล้ว ส่วน Hey จะยิ่งเป็นกันเองมากขึ้นไปอีกขั้นหนึ่ง การเลือกใช้คำไหนขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์และสถานการณ์ ณ ขณะนั้น แต่การเริ่มต้นด้วย Hello ถือเป็นทางเลือกที่ปลอดภัยและเหมาะสมเสมอ

วัฒนธรรมตะวันตกมักจะมาพร้อมกับการจับมือ หรือ handshake เมื่อกล่าวคำทักทาย โดยเฉพาะในการพบปะทางธุรกิจ การจับมือที่มั่นคงพร้อมกับสบตาและกล่าวว่า Hello จะสร้างความประทับใจแรกที่ยอดเยียมและแสดงถึงความเป็นมืออาชีพ

ภาษาจีน

เราจะเดินทางเข้าสู่โลกของภาษาจีนกลางด้วยคำทักทายที่เรียบง่ายแต่ทรงพลัง 你好

คำนี้ประกอบด้วยสองพยางค์ คือ nǐ ซึ่งหมายถึง คุณ และ hǎo ซึ่งหมายถึง ดี เมื่อรวมกันจึงมีความหมายตรงตัวว่า คุณดี หรือที่เราเข้าใจกันในความหมายว่า สวัสดี การออกเสียงคำนี้ต้องอาศัยความเข้าใจเรื่องวรรณยุกต์เล็กน้อย nǐ เป็นเสียงที่สาม และ hǎo ก็เป็นเสียงที่สามเช่นกัน แต่ตามกฎของภาษาจีน เมื่อเสียงสามสองเสียงมาเจอกัน เสียงแรกจะเปลี่ยนเป็นเสียงที่สอง ทำให้การออกเสียงที่ถูกต้องจริงๆ คือ นี-ห่าว โดยที่พยางค์แรก นี จะมีเสียงสูงขึ้นเหมือนการถาม ส่วนพยางค์หลัง ห่าว จะเป็นเสียงที่ต่ำลงแล้วค่อยสูงขึ้น

你好 (nǐ hǎo) เป็นคำทักทายมาตรฐานที่ใช้ได้ทั่วไป แต่หากคุณต้องการแสดงความเคารพต่อผู้ที่อาวุโสกว่าหรือมีตำแหน่งสูงกว่า คุณสามารถเปลี่ยนจาก nǐ เป็น nín ซึ่งเป็นรูปสุภาพของคำว่า คุณ กลายเป็น 您好 (nín hǎo) การเปลี่ยนแปลงเล็กๆ น้อยๆ นี้แสดงให้เห็นถึงความใส่ใจในวัฒนธรรมและเป็นการให้เกียรติคู่สนทนาอย่างมาก

ชาวจีนมักจะทักทายกันด้วยการพยักหน้าเล็กน้อย หรืออาจจะจับมือในบริบทที่เป็นทางการ การกล่าวคำว่า นีห่าว พร้อมรอยยิ้มที่เป็นมิตร จะเป็นประตูบานแรกที่เปิดสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้คนในวัฒนธรรมจีนได้อย่างแน่นอน

ภาษาเกาหลี

ดินแดนแห่งวัฒนธรรมเคป็อบและซีรีส์อันโด่งดังมีคำทักทายที่ไพเราะและเป็นที่จดจำอย่าง
안녕하세요

คำนี้อาจดูยาว แต่เมื่อเราค่อยๆ ฝึกฝน มันจะกลายเป็นเรื่องง่าย คำอ่านออกเสียงคือ อัน-นยอง-ฮา-เซ-โย เรามาลองออกเสียงซ้ำๆ ทีละพยางค์ อัน เหมือนคำว่า อันในภาษาไทย นยอง เป็นเสียงขึ้นจมูกเล็กน้อย ฮา เหมือนเสียงหัวเราะ เซ เหมือนคำว่า เซในภาษาไทย และปิดท้ายด้วย โย เมื่อพูดต่อเนื่องกันอย่างนุ่มนวลจะกลายเป็นคำทักทายที่ไพเราะและสุภาพอย่างยิ่ง

안녕하세요 (annyeonghaseyo) เป็นคำทักทายรูปแบบสุภาพที่เป็นมาตรฐาน สามารถใช้ได้กับทุกคนและทุกสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นการทักทายผู้ใหญ่ เจ้านาย หรือคนที่เพิ่งพบกันครั้งแรก หากคุณสนิทกับใครคนนั้นมากๆ หรือพูดกับเด็ก อาจจะย่อเหลือเพียง 안녕 (annyeong) ซึ่งแปลว่า สวัสดี แต่การใช้รูปแบบเต็มจะปลอดภัยและแสดงความเคารพได้ดีกว่าเสมอ

วัฒนธรรมเกาหลีให้ความสำคัญกับการโค้งคำนับเป็นอย่างมาก เมื่อกล่าวคำว่า อันนยองฮาเซโย ควรจะโค้งตัวลงเล็กน้อยเพื่อแสดงความเคารพ ยิ่งคู่สนทนามีอาวุโสหรือตำแหน่งสูงเท่าไร การโค้งก็จะยิ่งลึกมากขึ้นเท่านั้น การกระทำที่เรียบง่ายนี้สะท้อนถึงโครงสร้างทางสังคมที่ให้ความสำคัญกับลำดับอาวุโสและเป็นวิธีแสดงความนอบน้อมทั้งดงาม

ภาษาญี่ปุ่น

ข้ามมายังประเทศญี่ปุ่น ดินแดนแห่งอาทิตย์อุทัย คำทักทายที่เราคุ้นเคยกันดีคือ こんにちは

การออกเสียงคำนี้คือ คน-นิ-จิ-วะ พยางค์สุดท้ายแม้จะเขียนด้วยตัวอักษร は (ha) แต่เมื่อทำหน้าที่เป็นคำช่วยในประโยค จะออกเสียงว่า ะ (wa) นี่เป็นหนึ่งในเกร็ดความรู้เล็กๆ ที่น่าสนใจของภาษาญี่ปุ่น こんにちは (konnichiwa) เป็นคำทักทายที่ใช้ในช่วงเวลากลางวัน ตั้งแต่สายๆ ไปจนถึงช่วงเย็น ถือเป็นคำทักทายทั่วไปที่เป็นกลางและสุภาพ

ภาษาญี่ปุ่นมีความละเอียดอ่อนในเรื่องของเวลา หากเป็นช่วงเช้า พวกเขาจะใช้คำว่า おはようございます (ohayou gozaimasu) หรือ โอ-ฮา-โย-โก-ไซ-มัส ซึ่งหมายถึง อรุณสวัสดิ์ และหากเป็นช่วงค่ำ จะใช้คำว่า こんにちは (konbanwa) หรือ คม-บัง-วะ ที่หมายถึง สวัสดิตอนเย็น การเลือกใช้คำทักทายให้ถูกต้องตามช่วงเวลาจะแสดงว่าคุณมีความเข้าใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่างลึกซึ้ง

เช่นเดียวกับวัฒนธรรมเกาหลี การโค้งคำนับ หรือ โอจิกิ (ojigi) เป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งของการทักทายในญี่ปุ่น เมื่อกล่าวคำว่า คนนิจิวะ ควรจะโค้งตัวลงอย่างนอบน้อม องค์ประกอบของการโค้งจะบ่ง

บอกระดับความเคารพ การทักทายด้วยคำพูดที่ถูกต้องพร้อมกับการกระทำที่เหมาะสม จะทำให้คุณได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นในสังคมญี่ปุ่น

ภาษาเวียดนาม

ในประเทศเวียดนาม เพื่อนบ้านของเรา คำทักทายที่เรียบง่ายและใช้กันอย่างแพร่หลายคือ Xin chào

การออกเสียงคำนี้ต้องใส่ใจกับวรรณยุกต์เล็กน้อยเพื่อความถูกต้อง Xin ออกเสียงคล้าย ชิน แต่เป็นเสียงสูงและสั้น ส่วน chào ออกเสียงว่า จ่าว เป็นเสียงต่ำและลากยาวกว่าเล็กน้อย เมื่อรวมกันเป็น ชิน-จ่าว จะได้คำทักทายที่สมบูรณ์แบบ

Xin chào เป็นคำทักทายที่เป็นกลางและสุภาพ สามารถใช้ได้ในทุกสถานการณ์ คล้ายกับคำว่า Hello ในภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ภาษาเวียดนามมีความซับซ้อนและงดงามในการใช้คำสรรพนามเรียกตนเองและคู่สนทนาตามอายุและสถานะทางสังคม เช่น การเรียกคนที่อายุมากกว่าว่า Anh (พี่ชาย) หรือ Chị (พี่สาว) แล้วตามด้วยคำว่า chào แต่การเริ่มต้นด้วย Xin chào ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีและปลอดภัยสำหรับผู้เรียนทุกคน

ชาวเวียดนามมักจะทักทายกันด้วยรอยยิ้มและการพยักหน้า ในบางสถานการณ์ที่เป็นทางการอาจมีการจับมือกัน การกล่าวคำว่า ชินจ่าว ด้วยน้ำเสียงที่เป็นมิตร จะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการพบปะพูดคุยกับชาวเวียดนามได้อย่างแน่นอน

ภาษาอินโดนีเซีย

สุดท้าย เรามาเยือนประเทศอินโดนีเซีย หมู่เกาะที่ใหญ่ที่สุดในโลก คำทักทายของพวกเขานั้นง่ายและเป็นมิตรอย่างยิ่ง นั่นคือคำว่า Halo

คุณอาจสังเกตเห็นว่าคำนี้คล้ายกับ Hello ในภาษาอังกฤษอย่างมาก และใช่แล้ว มันออกเสียงคล้ายกันมาก คือ ฮา-โล่ ความคล้ายคลึงนี้ทำให้มันเป็นหนึ่งในคำทักทายที่ผู้เรียนสามารถจดจำและนำไปใช้ได้อย่างรวดเร็ว Halo เป็นคำทักทายที่ไม่เป็นทางการและเป็นกันเอง มักใช้ในการพูดคุยทางโทรศัพท์หรือในหมู่เพื่อนฝูง

อย่างไรก็ตาม ภาษาอินโดนีเซียก็มีคำทักทายที่ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาเช่นเดียวกับภาษาญี่ปุ่น ซึ่งแสดงถึงความเป็นทางการและความสุภาพมากกว่า - สวัสดีตอนเช้า คือ Selamat pagi (เซอ-ลา-มัด-ปา-กิ) - สวัสดีตอนกลางวัน คือ Selamat siang (เซอ-ลา-มัด-ซี-ยัง) - สวัสดีตอนบ่าย คือ Selamat sore (เซอ-ลา-มัด-โซ-เร) - สวัสดีตอนเย็นหรือกลางคืน คือ Selamat malam (เซอ-ลา-มัด-มา-ลัม)

SAMPLE VERSION

This is a sample version containing only the first few pages. Please purchase the full version to access all content.